

Ὁ Πλάτων δ' ἂν μοι δοκεῖ καὶ διηγη-
σασθαί τι τῶν ἐκ Σικελίας ὡς ἂν εἰδῶς
τὰ πλείστα· τῷ γὰρ Συρακουσίῳ Γέ-
λωνί φασι δυσῶδες εἶναι τὸ στόμα καὶ
τοῦτο ἐπὶ πολὺ διαλαθεῖν αὐτὸν
οὐδενὸς τολμῶντος ἐλέγχειν τύραννον
ἄνδρα, μέχρι δὴ τινα γυναῖκα ξένην
συννεχθεῖσαν αὐτῷ τολμῆσαι καὶ
εἰπεῖν ὅπως ἔχοι. τὸν δὲ παρὰ τὴν
γυναῖκα ἐλθόντα τὴν ἑαυτοῦ ὀργίζεσθαι
ὅτι οὐκ ἐμήνυσε πρὸς αὐτὸν εἰδυῖα
μάλιστα τὴν δυσωδίαν, τὴν δὲ
παραιτεῖσθαι συγγνώμην ἔχειν αὐτῇ·
ὑπὲρ γὰρ τοῦ μὴ πεπειρᾶσθαι ἄλλου
ἀνδρὸς μηδὲ ὁμιλῆσαι πλησίον
οἰηθῆναι ἅπασιν τοῖς ἀνδράσι τοιοῦτό
τι ἀποπνεῖν τοῦ στόματος. [26]

...mais Platon, qui a esté en Sicile, y
ajoutera peut-estre l'exemple de Gélon
de Syracuse, qui fut long-tems sans
sçavoir qu'il avoit l'haleine mauvaise,
jusqu'à ce qu'une Courtisane le luy
aprit. Alors, il ala tout en colere trouver
sa femme, & luy dit des injures de ce
qu'elle luy avoit celé si long-tems un
defaut, où il eût pu apporter quelque
remede. Mais elle s'excusa sur ce qu'elle
croyoit tous les hommes faits de la
forte, n'ayant jamais pratiqué que son
mary. [27]